EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 28.4.2020
COM(2020) 310 final

2020/0066 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetusten (EU) N:o 575/2013 ja (EU) 2019/876 muuttamisesta covid-19-pandemian vuoksi tehtävien mukautusten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Unionissa toimivia luottolaitoksia koskeva vakavaraisuussäännöstö vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013[1] (vakavaraisuusasetus) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU[2] (vakavaraisuusdirektiivi). Vakavaraisuusasetus ja -direktiivi hyväksyttiin vuosien 2008–2009 finanssikriisin jälkimainingeissa EU:n rahoitusalalla toimivien luottolaitosten häiriönsietokyvyn parantamiseksi. Ne perustuvat suurelta osin maailmanlaajuisiin standardeihin, joista on sovittu EU:n kansainvälisten kumppaneiden, erityisesti Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS), kanssa.

Vakavaraisuusasetusta on sittemmin muutettu, jotta on voitu korjata vakavaraisuussäännöstössä jäljellä olleita heikkouksia ja toteuttaa joitakin rahoituspalveluiden maailmanlaajuisesta uudistuksesta puuttuneita elementtejä, jotka ovat olennaisen tärkeitä luottolaitosten häiriönsietokyvyn varmistamiseksi. Useiden myöhempien muutosten joukossa vakavaraisuusasetukseen on sisällytetty asetuksella (EU) 2017/2395[3] siirtymäjärjestelyjä, joilla lievennetään uuden kansainvälisen tilinpäätösstandardin (IFRS 9 – Rahoitusinstrumentit) käyttöönotosta aiheutuvia vaikutuksia omiin varoihin. Vakavaraisuusasetukseen sisällytettiin asetuksella (EU) N:o 2019/630[4] vaatimus, joka koskee järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamisen vähimmäistasoa (ns. vakavaraisuutta turvaava varautumisjärjestely). Lisäksi asetuksella (EU) N:o 2019/876[5] (toinen vakavaraisuusasetus) lisättiin vakavaraisuusasetukseen joitakin kansainvälisten uudistusten viimeisiä elementtejä (viimeistelty Basel III -järjestelmä), joihin sisältyy muun muassa vähimmäisomavaraisuusasteen uusi määritelmä ja vähimmäisomavaraisuusastepuskuri, jotka estävät luottolaitoksia velkaantumasta liikaa.

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta.

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

3 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2395, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siirtymäjärjestelyillä, jotka koskevat IFRS 9 -standardin käyttöönotolla omiin varoihin olevan vaikutuksen lieventämistä ja suuria asiakasriskejä koskevien säännösten soveltamista tiettyihin jonkin jäsenvaltion valuutan määräisiin julkisen sektorin vastuisiin (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 27).

4 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/630, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamisen vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 111, 25.4.2019, s. 4).

5 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

Viimeksi mainitulla asetuksella on myös otettu vakavaraisuusasetuksessa käyttöön suotuisampi vakavaraisuuskohtelu tiettyjen ohjelmistohyödykkeiden, tiettyjen eläke- ja palkkavakuudellisten lainojen sekä pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) ja infrastruktuurihankkeille myönnettävien lainojen osalta.

Covid-19-pandemian aiheuttamalla vakavalla talouden häiriöllä ja poikkeuksellisilla rajoittamistoimenpiteillä on kauaskantoinen vaikutus talouteen. Yritykset kärsivät toimitusketjujen häiriintymisestä, tilapäisestä sulkemisesta ja kysynnän vähenemisestä, kun taas kotitaloudet yrittävät selvitä työttömyydestä ja tulojen vähenemisestä. Viranomaiset unionin ja jäsenvaltioiden tasolla ovat toteuttaneet määrätietoisia toimia, joilla tuetaan kotitalouksia ja maksukykyisiä yrityksiä, jotta ne voivat selviytyä tästä vakavasta mutta tilapäisestä talouden toimeliaisuuden hidastumisesta ja sen aiheuttamasta likviditeetin puutteesta. Vuoden 2008 finanssikriisin jälkimainingeissa toteutettujen uudistusten ansiosta luottolaitokset ovat nykyään hyvin pääomitettuja ja sietävät häiriöitä paljon paremmin kuin vuonna 2008. Tämän ansiosta ne voivat olla keskeisessä asemassa covid-19-pandemian aiheuttaman taloudellisen häiriön hallinnassa. Talouden toimeliaisuuden elpymisvauhtiin liittyvä epävarmuus vaikuttaa kuitenkin väistämättä pankkialaan.

Vastauksena uusiin olosuhteisiin toimivaltaiset viranomaiset kaikkialla unionissa ovat myöntäneet tilapäisiä helpotuksia pääoma- ja toimintavaatimuksiin varmistaakseen luottolaitoksille suotuisat olosuhteet jatkaa luotonantoa covid-19-kriisin aikana. Sen vuoksi on tärkeää, että pääomaa käytetään siellä, missä sitä eniten tarvitaan, ja että vakavaraisuussäännöstö on sujuvassa vuorovaikutuksessa erilaisten covid-19-pandemiaa koskevien toimenpiteiden kanssa. Vakavaraisuusasetus tarjoaa pankeille runsaasti liikkumavaraa tukea julkisia ja yksityisiä aloitteita, joilla edistetään luotonannon jatkamista covid-19-pandemian yhteydessä, samalla kun varmistetaan varovainen lähestymistapa. Vakavaraisuusasetukseen sisältyvää joustavuutta kuvataan 27. huhtikuuta 2020 annetussa komission tulkitsevassa tiedonannossa[6] tilinpäätös- ja vakavaraisuussäännöstön soveltamisesta EU:n pankkien luotonannon helpottamiseksi covid-19-kriisin yhteydessä.

Sen lisäksi, että hyödynnetään täysimääräisesti nykyisessä säännöstössä sallittua joustoa, vakavaraisuusasetuksen tiettyihin näkökohtiin on tehtävä joitakin vähäisiä muutoksia, jotta voidaan maksimoida luottolaitosten kyky myöntää luottoja ja kattaa covid-19-pandemiaan liittyviä tappioita ja samalla varmistaa niiden jatkuva häiriönsietokyky. Lisäksi Baselin pankkivalvontakomitea on kansainvälisellä tasolla sopinut yhden vuoden lykkäyksestä Basel III -järjestelmän viimeisten elementtien, joista osa oli jo sisällytetty vakavaraisuusasetukseen, täytäntöönpanolle asetettuun määräaikaan[7]. Komitea on myös hyväksynyt suuremman joustavuuden IFRS 9:n pääomavaikutuksen vaiheittaisessa käyttöönotossa. Nämä muutokset on otettava huomioon voimassa olevissa säännöissä.

Ensinnäkin on tarpeen mukauttaa siirtymäjärjestelyjä, joiden avulla luottolaitokset voivat lieventää IFRS 9:n mukaisten odotettavissa olevia luottotappioita koskevien varausten vaikutusta omiin varoihinsa. Tämä mukautus antaisi luottolaitoksille mahdollisuuden paremmin lieventää odotettavissa olevia luottotappioita koskevien varausten mahdollisen kasvun vaikutusta, joka johtuu luottolaitosten vastuiden luottoluokan heikkenemisestä covid-19-pandemian taloudellisten seurausten vuoksi.

---

6 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle – Komission tulkitseva tiedonanto tilinpäätös- ja vakavaraisuussäännöstön soveltamisesta EU:n pankkien luotonannon helpottamiseksi (Yritysten ja kotitalouksien tukeminen covid-19-kriisin yhteydessä), COM (2020)169, 28.4.2020.

7 Lykkäys kattaa sekä riskiperusteisia pääomavaatimuksia että vähimmäisomavaraisuusastetta koskevat tarkistetut säännöt.

Toiseksi on covid-19-pandemiaan liittyvien takausten vaikutuksen huomioon ottamiseksi mukautettava järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamisen vähimmäisvaatimuksia koskevia sääntöjä siten, että tällä hetkellä vientiluottolaitosten takaamiin tai vakuuttamiin järjestämättömiin vastuisiin sovellettava kohtelu ulotetaan tilapäisesti koskemaan järjestämättömiä vastuita, jotka syntyvät covid-19-pandemian seurauksena ja jotka kuuluvat jäsenvaltioiden käyttöön ottamien erilaisten takausjärjestelmien piiriin. Näin tunnustettaisiin vientiluottolaitosten takausten ja covid-19-pandemiaan liittyvien takausten yhtäläisyys.

Kolmanneksi on muutettava kuittausmekanismia, joka liittyy toimivaltaisen viranomaisen harkintavaltaan, jonka puitteissa luottolaitokset voivat väliaikaisesti jättää keskuspankkivarantojen muodossa olevat vastuut vähimmäisomavaraisuusasteen laskennan ulkopuolelle. Näin varmistettaisiin, että luottolaitokset kanavoivat keskuspankkien kriisitilanteessa tarjoamat likviditeettitoimenpiteet tehokkaasti talouteen.

Neljänneksi on tarpeen lykätä uuden vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen soveltamispäivää Baselin pankkivalvontakomitean päätöksen mukaisesti. Tämä vapauttaisi luottolaitosten toimintavalmiuksia ja antaisi niille mahdollisuuden keskittyä covid-19-pandemiaan liittyviin välittömämpiin haasteisiin.

Viidenneksi on aikaistettava joidenkin vakavaraisuusasetuksen mukaisten mutta vielä soveltamatta jääneiden pääomaetujen soveltamispäiviä. Näitä ovat tiettyjen ohjelmistohyödykkeiden käsittelyä koskevat säännökset, tiettyjä eläke- tai palkkavakuudellisia lainoja koskevat säännökset, pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) tarkistettu tukikerroin ja infrastruktuurin rahoituksen uusi tukikerroin. Näiden kahden tukikertoimen soveltamispäivän aikaistaminen sekä tiettyjen ohjelmistohyödykkeiden ja tiettyjen eläke- tai palkkavakuudellisten lainojen edullinen kohtelu vapauttaisivat luottolaitosten omia varoja, mikä antaisi niille mahdollisuuden lisätä kipeästi kaivattua luotonantoa covid-19-pandemian aikana ja sen jälkeen.

Ehdotetut muutokset eivät olennaisesti muuta vakavaraisuussäännöstöä. Ne ovat osa komission vastausta covid-19-pandemian aiheuttamaan hätätilanteeseen. Nämä vakavaraisuussäännöstön mukautukset helpottaisivat yhteisiä toimia, joilla pyritään lievittämään pandemian vaikutuksia ja siirtymään kohti nopeaa elpymistä.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotuksella muutetaan voimassa olevaa lainsäädäntöä. Nämä muutokset ovat täysin yhdenmukaisia luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksia ja niiden valvontaa koskevien säännösten kanssa, mukaan lukien komission tulkitseva tiedonanto, joka annetaan samanaikaisesti tämän ehdotuksen kanssa. Ne ovat myös täysin yhdenmukaisia unionin tilinpäätössääntöjen ja erityisesti tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisen tilinpäätösstandardin IFRS 9 osalta 22 päivänä marraskuuta 2016 annetun komission asetuksen (EU) 2016/2067 kanssa. Tällä ehdotuksella täydennetään Euroopan keskuspankin, Euroopan pankkiviranomaisen ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tällä alalla toteuttamia toimenpiteitä.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Tämä ehdotus on osa Euroopan komission laajempaa vastausta covid-19-pandemiaan. Sillä on ratkaiseva merkitys jäsenvaltioiden, komission ja Euroopan keskuspankin toteuttamien toimenpiteiden vaikuttavuuden varmistamisessa. Se on täysin linjassa koronaviruskriisin

taloudellisista näkökohdista 13. maaliskuuta 2020 annetun komission tiedonannon[8] sekä 2. huhtikuuta 2020 annetulla tiedonannolla[9] perustetun covid-19-talouspaketin kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 114 artiklaan, joka on myös muutettavien säädösten oikeusperusta.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Suunniteltujen muutosten tavoitteena on luottolaitosten luotonantokapasiteetin ja covid-19-pandemiaan liittyvien tappioiden kattamismahdollisuuksien maksimointi samalla kun varmistetaan, että luottolaitosten häiriönsietokyky säilyy. Tämä tavoite voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla kuin useilla kansallisilla aloitteilla, koska muutokset koskevat unionin sääntöjen soveltamispäiviä tai ovat covid-19-pandemian vuoksi tehtäviä voimassa olevien unionin sääntöjen muutoksia. Ongelmat ja niiden taustalla olevat syyt ovat samat kaikissa jäsenvaltioissa. Jos unioni ei toteuttaisi toimia, nykyinen säännöstö olisi tehottomampi viranomaisten sekä unionin että kansallisella tasolla toteuttamien toimenpiteiden tukemisessa ja reagoisi heikommin poikkeuksellisiin markkinahaasteisiin.

Jäsenvaltioilla on rajalliset mahdollisuudet hyväksyä kansallisia toimenpiteitä, koska vakavaraisuusasetuksessa säännellään jo näitä asioita. Kansallisella tasolla tehtävät muutokset olisivat lisäksi ristiriidassa tällä hetkellä voimassa olevan unionin lainsäädännön kanssa. Jos unioni lopettaisi näiden näkökohtien sääntelyn, pankkipalvelujen sisämarkkinoihin sovellettaisiin useita erilaisia sääntöjä, mikä johtaisi hajanaisuuteen ja heikentäisi äskettäin laadittua EU:n yhteistä sääntökirjaa tällä alalla.

• Suhteellisuusperiaate

Tämä unionin toimi on tarpeen, jotta voidaan saavuttaa tavoite eli luottolaitosten luotonantokapasiteetin ja covid-19-pandemiaan liittyvien tappioiden kattamismahdollisuuksien maksimointi samalla kun varmistetaan vakavaraisuussäännöstön johdonmukaisuus. Ehdotetut muutokset koskevat vain niitä luottolaitoksiin sovellettavan unionin vakavaraisuussäännöstön valikoituja säännöksiä, jotka koskevat yksinomaan toimenpiteitä, joilla pyritään varmistamaan toipuminen tämänhetkisestä covid-19-pandemiasta. Lisäksi ehdotetut muutokset rajoittuvat kysymyksiin, joita ei voida käsitellä nykyisissä säännöissä säädetyn harkintavallan puitteissa.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Tähän ehdotukseen ei liity erillistä vaikutustenarviointia, koska ehdotuksella ei muuteta vakavaraisuusasetuksen perusnäkökohtia eikä aseteta osapuolille uusia velvoitteita. Lisäksi

---

[8] Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan keskuspankille, Euroopan investointipankille ja euroryhmälle *Koordinoidut taloudelliset toimet covid-19-epidemian vaikutusten lieventämiseksi* (COM(2020) 112 final, 13.3.2020).

[9] Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, Koronavirus - EU:n toimet, *Jokaisen saatavilla olevan euron käyttäminen kaikin mahdollisin tavoin ihmishenkien pelastamiseksi ja elinkeinojen suojelemiseksi* (COM(2020) 143 final, 2.4.2020).

tällä ehdotuksella muutettavien toimenpiteiden vaikutuksia on analysoitu vaikutustenarvioinneissa, jotka on tehty asetuksesta (EU) 2017/2395, asetuksesta (EU) 2019/876 ja asetuksesta (EU) N:o 2019/630, joilla muutettiin vakavaraisuusasetusta tämän ehdotuksen kattamien näkökohtien osalta. Ehdotuksella pyritään ensisijaisesti säätämään vallitsevasta covid-19-pandemiasta johtuvien poikkeuksellisten syiden vuoksi tiettyjen vakavaraisuusasetuksen säännösten soveltamispäivän lykkäämisestä tai aikaistamaan sellaisten toimenpiteiden soveltamista, jotka vapauttaisivat pankit joistakin pääomavaatimuksista. Lisäksi täsmennetään tiettyjen vastuiden vakavaraisuuskohtelua covid-19-pandemian aiheuttamien poikkeusolosuhteiden vuoksi.

Ehdotetuilla muutoksilla on rajallinen vaikutus pankkien hallinnolliseen rasitukseen ja kustannuksiin, joita niille aiheutuu sisäisten toimintojensa mukauttamisesta. Kustannusten odotetaan kompensoituvan pääoman saatavuuteen liittyvillä eduilla. Ehdotetut muutokset koskevat säännöksiä, jotka antavat pankeille mahdollisuuden soveltaa suotuisampaa kohtelua, mutta eivät velvoita niitä siihen.

- **Perusoikeudet**

Unioni on sitoutunut edistämään korkeatasoista perusoikeuksien suojelua ja allekirjoittanut useita ihmisoikeussopimuksia. Tämän osalta ehdotuksella ei pitäisi olla suoraa vaikutusta kyseisiin oikeuksiin, sellaisina kuin ne on lueteltu YK:n tärkeimmissä ihmisoikeusyleissopimuksissa, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, joka on keskeinen osa EU:n perussopimuksia, ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (ECHR).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole unionin toimielimiin kohdistuvia talousarviovaikutuksia.

5. LISÄTIEDOT

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Siirtymäjärjestelyt, joilla lievennetään IFRS 9:n säännösten vaikutusta lakisääteiseen pääomaan

Vakavaraisuusasetuksen 473 a artikla sisältää siirtymäjärjestelyjä, joiden nojalla luottolaitokset voivat sisällyttää ydinpääomaansa (CET1) osan mahdollisesta varausten kasvusta, joka johtuu odotettavissa olevien luottotappioiden laskennan käyttöönotosta IFRS 9:n mukaisesti. Siirtymäjärjestelyt koostuvat staattisesta ja dynaamisesta osasta. Staattinen osa mahdollistaa sen, että luottolaitokset voivat osittain neutraloida vaikutuksen, joka ydinpääomaan (CET1) kohdistuu heti ensimmäisenä päivänä, kun kirjanpidolliset varaukset IFRS 9:n käyttöönoton seurauksena lisääntyvät. Dynaaminen osa mahdollistaa sen, että pankit voivat osittain neutraloida ensimmäisen päivän jälkeisenvaikutuksen, kun varaukset lisääntyvät sellaisten rahoitusvarojen osalta, joiden arvo ei ole alentunut luottoriskin johdosta. Nykyiset siirtymäjärjestelyt kattavat vuodet 2018–2022.

IFRS 9:n soveltaminen covid-19-pandemian aiheuttaman talouden laskusuhdanteen aikana voi johtaa odotettavissa olevia luottotappioita koskevien varausten äkilliseen merkittävään kasvuun, koska monien vastuiden osalta voidaan joutua laskemaan odotettavissa olevat tappiot niiden voimassaoloaikana. Siirtymäjärjestelyjen voimassaoloaikaa olisi pidennettävä, jotta voidaan lieventää mahdollisia vaikutuksia, joita odotettavissa olevia luottotappioita koskevien varausten äkillisellä kasvulla voi olla luottolaitosten kykyyn myöntää luottoja asiakkaille aikoina, jolloin niitä eniten tarvitaan. Tämä vähentäisi entisestään covid-19-

pandemian vaikutusta luottolaitosten IFRS 9:n mukaisten varaustarpeiden mahdolliseen kasvuun samalla kun pidettäisiin voimassa siirtymäjärjestelyt, jotka koskevat ennen covid-19-pandemiaa todettuja odotettavissa olevia luottotappioita. Näiden muutosten ansiosta olisi mahdollista käynnistää uudelleen vuonna 2018 alkanut viiden vuoden siirtymäkausi. Uusi siirtymäkausi antaa näin rahoituslaitoksille mahdollisuuden vuosina 2020–2024 mukauttaa niiden järjestelyjen kalibrointia, joilla varaukset sisällytetään ydinpääomaan (CET1).

Covid-19-pandemian yhteydessä siirtymäjärjestelyjen voimassaoloaikaa pidennetään vain dynaamisen osan osalta kansainvälisesti sovittujen vakavaraisuusstandardien kohdennettujen tarkistusten[10] mukaisesti (ehdotuksen 1 artiklan 2 kohta), jotta voidaan puuttua odotettavissa olevia luottotappioita koskevien varausten mahdolliseen kasvuun pandemian seurauksena. Tavoitteena on varmistaa, että lisähuojennus kohdennetaan covid-19-pandemian poikkeuksellisista olosuhteista johtuviin odotettavissa oleviin luottotappioihin aiheuttamatta tarpeetonta monimutkaisuutta. Pidennettyjen siirtymäjärjestelyjen soveltamisalaan kuuluvien varausten lisäysten viitepäivämäärä siirretään sen vuoksi tammikuun 1. päivästä 2018 tammikuun 1. päivään 2020, koska siitä alkaen luottolaitosten lisätappiot todennäköisesti liittyvät covid-19-pandemiaan.

Vakavaraisuusasetuksen 473 a artiklan 1 kohdassa on tarkistettu kaava, jolla lasketaan odotettavissa olevien luottotappioiden määrät, jotka voidaan sisällyttää ydinpääomaan (CET1). Staattiseen ja dynaamiseen osaan sovelletaan kaavassa eri kertoimia. Vaikka staattisen osan laskenta pysyy tätä ehdotusta noudattaen muuttumattomana, dynaamiseen osaan sovelletaan pidennettyä siirtymäkautta ja tarkistettua siirtymäkauden mukautuskerrointa.

Vakavaraisuusasetuksen 473 a artiklan 3 ja 5 kohtaan sisältyviä viitepäivämääriä sovelletaan laskettaessa ydinpääomaan (CET1) sisällytettävä odotettavissa olevia luottotappioita koskevien varausten mahdollinen kasvu raportointipäivänä niiden omaisuuserien osalta, joiden arvo ei ole alentunut luottoriskin johdosta. Kyseisiä viitepäivämääriä muutetaan ottaen huomioon 1 kohdassa esitetty tarkistettu kaava ja uusi määräpäivä.

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 473 a artiklan 6 kohdassa säädettyä staattisen osan siirtymäaikaa mukautetaan kyseisen artiklan 1 kohdassa olevan uuden kaavan mukaisesti.

Uudessa 6 a kohdassa pidennetään dynaamisen osan siirtymäaikaa siten, että luottolaitokset voivat sisällyttää ydinpääomaansa (CET1) vuosina 2020 ja 2021 kirjattujen uusien varausten lisäykset kokonaisuudessaan niiden rahoitusvarojen osalta, joiden arvo ei ole alentunut luottoriskin johdosta. Ydinpääomaan (CET1) vuosina 2022–2024 sisällytettävän määrän on tarkoitus pienentyä lineaarisesti.

Vakavaraisuusasetuksen 473 a artiklan 7 kohtaan tehdyillä muutoksilla yksinkertaistetaan pääomavaatimusten uudelleenlaskentaa. Sen sijaan, että varauksilla pienennetyt vastuuarvot skaalattaisiin uudelleen, ydinpääomaan (CET1) sisällytettäviin määriin sovelletaan 100 prosentin vakioriskipainoa.

Vakavaraisuusasetuksen 473 a artiklan 9 kohdan muutoksilla sallitaan, että luottolaitokset, jotka ovat aiemmin päättäneet olla käyttämättä siirtymäjärjestelyjä, voivat milloin tahansa siirtymäkauden aikana peruuttaa kyseisen päätöksen edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on antanut siihen etukäteisluvan. Lisäksi vakavaraisuusasetuksen 473 a artiklan 9 kohdassa annetaan luottolaitoksille mahdollisuus soveltaa pelkästään dynaamista osaa. Jotta voidaan seurata siirtymäjärjestelyjä käyttävien luottolaitosten määrää eri puolilla EU:ta,

[10] Ks. lehdistötiedote ”Basel Committee sets out additional measures to alleviate the impact of Covid-19”, 3. huhtikuuta 2020, saatavilla osoitteessa https://www.bis.org/press/p200403.htm.

toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle (EPV) määräajoin tiedot kyseisiä järjestelyjä käyttävien valvomiensa luottolaitosten lukumäärästä.

Julkisesti taattujen lainojen kohtelu järjestämättömiä lainoja koskevan varautumisjärjestelyn puitteissa

Viralliset vientiluottolaitokset myöntävät yleensä takauksia kansallisten hallitusten puolesta tarjotakseen luottosuojaa lainoille, joita myönnetään vientirahoitusta varten. Tällaisten laitosten takaamiin järjestämättömiin lainoihin sovelletaan varausvaatimuksia koskevaa edullista kohtelua vakavaraisuusasetuksen 47 c artiklan mukaisesti. Ehdotetulla poikkeuksella 47 c artiklan 3 kohdasta tämä edullinen kohtelu laajennetaan koskemaan vastuita, joiden takaajana tai vastatakaajana on julkinen sektori niiden toimenpiteiden yhteydessä, joilla pyritään lieventämään covid-19-pandemian taloudellisia vaikutuksia, tapauksen mukaan edellyttäen, että unionin valtiontukisääntöjä noudatetaan. Näin otetaan huomioon näiden taattujen vastuiden samanlainen riskiprofiili (ehdotuksen 1 artiklan 3 kohta).

Vähimmäisomavaraisuusastepuskurin soveltamispäivä

Toisella vakavaraisuusasetuksella lisättiin vakavaraisuusasetukseen uusi 92 artiklan 1 a kohta, jossa asetetaan vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus maailmanlaajuisille järjestelmän kannalta merkittäville luottolaitoksille. Puskurin soveltamispäiväksi vahvistettiin alun perin 1. tammikuuta 2022. Toisen vakavaraisuusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa säädettyä soveltamispäivää lykätään covid-19-pandemian yhteydessä Baselin pankkivalvontakomitean hyväksymän tarkistetun täytäntöönpanoaikataulun mukaisesti vuodella tammikuun 1. päivään 2023 (ehdotuksen 2 artiklan 2 kohta).

Tiettyjen vastuiden jättämisestä vähimmäisomavaraisuusasteen laskennan ulkopuolelle aiheutuvan vaikutuksen kuittaaminen

Toisessa vakavaraisuusasetuksessa muutetaan vähimmäisomavaraisuusasteen laskentaa tarkistetun Baselin standardin perusteella. Muutoksiin sisältyy harkintavalta, jonka nojalla tietyt keskuspankkivastuut voidaan poikkeuksellisissa olosuhteissa väliaikaisesti jättää luottolaitoksen vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle (vakavaraisuusasetuksen 429 a artiklan 1 kohdan n alakohta ja 5–7 kohta). Poikkeus voidaan myöntää enintään yhden vuoden ajaksi, kun luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen on asianomaista keskuspankkia kuultuaan todennut julkisesti, että tällaisia poikkeuksellisia olosuhteita esiintyy. Vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle jättämisen mahdollinen vaikutus kuitataan kokonaisuudessaan vakavaraisuusasetuksen 429 a artiklan 7 kohdassa säädetyllä mekanismilla, jolla luottolaitosten yksilöllistä vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta korotetaan tiukansuhteellisesti.

Harkintavaltaa, jonka tarkoituksena on helpottaa rahapoliittisten toimenpiteiden tosiasiallista välittymistä, aletaan soveltaa yhdessä vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen kanssa 28. kesäkuuta 2021. Vallitseva covid-19-kriisi on kuitenkin osoittanut, että mahdollinen kuittausmekanismi olisi liian rajoittava ja että sen soveltaminen ei tosiasiassa helpottaisi rahapolitiikan tehokasta välittymistä. Nykyisen kuittausmekanismin vuoksi luottolaitosten keskuspankkivarantojen kasvu saattaa rajoittaa niiden toimintaa. Nykyinen kuittausmekanismi saattaisi näin ollen vähentää luottolaitosten halua turvautua keskuspankin maksuvalmiusjärjestelyihin stressitilanteessa siinä määrin kuin on tarpeen tai toivottavaa.

Tämä haittaisi rahapoliittisten toimenpiteiden tosiasiallista välittymistä ja viime kädessä pakottaisi luottolaitoksen purkamaan velkaantumista joko myymällä omaisuuseriä tai vähentämällä reaalitalouden luotonantoa tai tekemällä molempia, koska sillä on kriisin aikana vain vähän liikkumavaraa näiden varantojen määrän hallitsemiseksi.

Näiden havaintojen perusteella ja ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 511 artiklassa komissiolle annetun toimeksiannon tarkastella uudelleen muun muassa keskuspankkivarantojen kohtelua komissio katsoo, että on aiheellista muuttaa kuittausmekanismia ennen kuin sitä aletaan soveltaa (ehdotuksen 1 artiklan 1 kohdan b alakohta). Tämä lisää joustavuutta toimia asianmukaisesti ja tarkoituksenmukaisesti mahdollisissa tulevissa häiriöissä ja kriiseissä ja parantaa toimenpiteen vaikuttavuutta. Luottolaitos, joka käyttää harkintavaltaansa, laskee mukautetun vähimmäisomavaraisuusasteen vain kerran eli sillä hetkellä, kun se käyttää harkintavaltaansa. Laskelman on perustuttava luottolaitoksen hyväksyttävien keskuspankkivarantojen arvoon ja vastuiden kokonaismäärään sinä päivänä, jona laitoksen toimivaltainen viranomainen toteaa, että on olemassa harkintavallan käytön oikeuttavia poikkeuksellisia olosuhteita. Mukautettua vähimmäisomavaraisuusastetta sovelletaan koko sen ajan, jona harkintavaltaa käytetään, eikä se muutu kuten nykyisessä kuittausmekanismissa. Kuittausmekanismin muutokset edellyttävät myös 429 a artiklan 1 kohdan n alakohdan muuttamista, jotta vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle voidaan jättää kaikki hyväksyttävät keskuspankkivarannot eikä pelkästään poikkeuksen voimaantulon jälkeen muodostettuja varantoja (ehdotuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohta).

Tiettyjen ohjelmistohyödykkeiden pääomavähennyksistä vapauttamisen soveltamispäivä

Toisessa vakavaraisuusasetuksessa otettiin käyttöön säännöksiä, joilla muutetaan niiden ”harkitusti arvostettujen ohjelmistohyödykkeiden” sääntelykohtelua, joihin toiminnan päättyminen (luottolaitoksen kriisinratkaisu, maksukyvyttömyys tai selvitystila) ei merkittävästi vaikuta. Luottolaitoksia ei enää vaadita vähentämään näitä ohjelmistohyödykkeitä ydinpääomastaan (CET1) (vakavaraisuusasetuksen 36 artiklan 1 kohdan b alakohta). EPV:lle on annettu tehtäväksi laatia teknisen sääntelystandardin luonnos, jossa täsmennetään, miten tätä vähentämistä koskevaa poikkeusta sovelletaan, määrittelemällä poikkeuksen piiriin kuuluvien ohjelmistohyödykkeiden soveltamisala ja niiden riskipainotus (vakavaraisuusasetuksen 36 artiklan 4 kohta). Ohjelmistohyödykkeiden tarkistetun kohtelun soveltamispäiväksi on asetettu 12 kuukautta tämän teknisen sääntelystandardin voimaantulosta (toisen vakavaraisuusasetuksen 3 artiklan 7 kohta).

Digitaalisten palvelujen käyttöönotto nopeutuu covid-19-pandemian torjumiseksi toteutettujen julkisten toimenpiteiden seurauksena. Tämän vuoksi soveltamispäivää muutetaan, jotta poikkeusta voidaan soveltaa aikaisemmin eli teknisen sääntelystandardin voimaantulopäivästä alkaen (ehdotuksen 2 artiklan 3 kohta).

Tiettyihin eläke- tai palkkavakuudellisiin lainoihin sovellettavan erityiskohtelun soveltamispäivä

Toisessa vakavaraisuusasetuksessa otettiin vakavaraisuusasetuksen 123 artiklassa käyttöön suotuisampi kohtelu tietyille lainoille, joita luottolaitokset myöntävät eläkkeensaajille tai työntekijöille, joilla on vakituinen työsopimus. Suotuisampi kohtelu otettiin käyttöön, koska tällaisiin lainoihin liittyy lisävakuuksia, jotka perustuvat siihen, että osa lainanottajan

eläkkeestä tai palkasta siirretään ehdoitta kyseiselle luottolaitokselle. Tämän kohtelun soveltaminen covid-19-pandemian yhteydessä kannustaisi luottolaitoksia lisäämään luotonantoa työntekijöille ja eläkeläisille. Jotta luottolaitokset voisivat hyötyä suotuisammasta kohtelusta jo covid-19-pandemian aikana, kyseisen säännöksen soveltamispäivää on aikaistettu (ehdotuksen 2 artiklan 1 kohta).

Tarkistetun pk-yritysten tukikertoimen ja infrastruktuurin tukikertoimen soveltamispäivä

Toisella vakavaraisuusasetuksella muutettiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 501 artiklaa, joka koskee pk-yrityksiin liittyviin maksukykyisiin vastuisiin sovellettavien omien varojen vaatimusten mukauttamista (pk-yritysten tukikerroin). Lisäksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 501 a artiklassa otettiin käyttöön uusi omien varojen vaatimusten oikaisu, kun vastuut liittyvät yhteisöihin, jotka hallinnoivat tai rahoittavat olennaisia julkisia palveluja tarjoavia tai niitä tukevia fyysisiä rakenteita tai tiloja, järjestelmiä ja verkostoja (infrastruktuurin tukikerroin). Näiden tukikertoimien ansiosta tiettyjä pk-yrityksiin ja infrastruktuuriin liittyviä vastuita voidaan kohdella suotuisammin, jotta luottolaitoksia kannustettaisiin lisäämään varovasti luotonantoa kyseisille yhteisöille. Covid-19-pandemian yhteydessä on olennaisen tärkeää, että pankit jatkavat luotonantoa pk-yrityksille ja tukevat infrastruktuuri-investointeja. Siksi toisen vakavaraisuusasetuksen 3 artiklassa esitettyjen kahden tukikertoimen soveltamispäivää on aikaistettu (ehdotuksen 2 artiklan 1 kohta).

2020/0066 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetusten (EU) N:o 575/2013 ja (EU) 2019/876 muuttamisesta covid-19-pandemian vuoksi tehtävien mukautusten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unionissa toimivia laitoksia koskeva vakavaraisuussäännöstö vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013[11] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU[12]. Vakavaraisuussäännöstö hyväksyttiin vuosina 2007–2008 syntyneen finanssikriisin jälkimainingeissa, ja se perustuu suurelta osin Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS) vuonna 2010 sopimiin kansainvälisiin standardeihin, joita kutsutaan Basel III -järjestelmäksi. Tämä säännöstö on osaltaan parantanut unionissa toimivien laitosten häiriönsietokykyä ja auttanut niitä valmistautumaan paremmin mahdollisiin vaikeuksiin, mahdollisista tulevista kriiseistä johtuvat vaikeudet mukaan lukien.

(2) Asetusta (EU) N:o 575/2013 on sen voimaantulon jälkeen muutettu useita kertoja, jotta on voitu korjata vakavaraisuussäännöstössä jäljellä olleita heikkouksia ja toteuttaa joitakin rahoituspalveluiden maailmanlaajuisesta uudistuksesta puuttuneita elementtejä, jotka ovat olennaisen tärkeitä laitosten häiriönsietokyvyn varmistamiseksi. Myöhempiin muutoksiin kuuluvat Euroopan parlamentin ja

[11] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

[12] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

neuvoston asetuksella (EU) N:o 2017/2395[13] asetukseen (EU) N:o 575/2013 sisällytetyt siirtymäjärjestelyt, joilla lievennetään kansainvälisen tilinpäätösstandardin IFRS 9 (Rahoitusinstrumentit) käyttöönoton vaikutusta omiin varoihin. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/630[14], asetukseen (EU) N:o 575/2013 sisällytettiin järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamista koskevat vähimmäisvaatimukset eli niin sanottu vakavaraisuutta turvaava varautumisjärjestely. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/876[15] asetukseen (EU) N:o 575/2013 sisällytettiin joitakin valmistuneen Basel III -järjestelmän viimeisiä elementtejä, muun muassa uusi vähimmäisomavaraisuusasteen määritelmä ja vähimmäisomavaraisuusastepuskuri, joka estää laitoksia kasvattamasta velkavipua liikaa, sekä tiettyjen ohjelmistohyödykkeiden suotuisampi vakavaraisuuskohtelu, tiettyjen eläke- tai palkkavakuudellisten lainojen suotuisampi kohtelu, pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) myönnettävien lainojen tarkistettu tukikerroin ja infrastruktuurihankkeiden tukikerroin.

(3) Covid-19-pandemian aiheuttamalla vakavalla talouden häiriöllä ja poikkeuksellisilla rajoittamistoimenpiteillä on kauaskantoinen vaikutus talouteen. Yritykset kärsivät toimitusketjujen häiriintymisestä, tilapäisestä sulkemisesta ja kysynnän vähenemisestä, kun taas kotitaloudet kärsivät työttömyydestä ja tulojen vähenemisestä. Viranomaiset unionin ja jäsenvaltioiden tasolla ovat toteuttaneet määrätietoisia toimia, joilla tuetaan kotitalouksia ja maksukykyisiä yrityksiä, jotta ne voivat selviytyä tästä vakavasta mutta tilapäisestä talouden toimeliaisuuden hidastumisesta ja sen aiheuttamasta likviditeetin puutteesta.

(4) Luottolaitoksilla on keskeinen rooli elpymisen edistämisessä. Heikkenevä taloudellinen tilanne kuitenkin todennäköisesti vaikuttaa niihin. Toimivaltaiset viranomaiset ovat tarjonneet luottolaitoksille tilapäisiä helpotuksia pääoma-, likviditeetti- ja toimintavaatimuksiin varmistaakseen, että ne voivat haastavammassa ympäristössä edelleen jatkaa reaalitalouden rahoittamista. Komissio, Euroopan keskuspankki ja Euroopan pankkiviranomainen ovat selventäneet asetukseen (EU) N:o 575/2013 jo sisältyvän jouston soveltamista antamalla tulkintoja ja ohjeita vakavaraisuussäännöstön soveltamisesta covid-19:n yhteydessä.[16] Myös Baselin

---

13 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2395, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siirtymäjärjestelyillä, jotka koskevat IFRS 9 -standardin käyttöönotolla omiin varoihin olevan vaikutuksen lieventämistä ja suuria asiakasriskejä koskevien säännösten soveltamista tiettyihin jonkin jäsenvaltion valuutan määräisiin julkisen sektorin vastuisiin (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 27).

14 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/630, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamisen vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 111, 25.4.2019, s. 4).

15 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

16 Muun muassa komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle – Komission tulkitseva tiedonanto tilinpäätös- ja vakavaraisuussäännöstön soveltamisesta EU:n pankkien luotonannon helpottamiseksi (Yritysten ja kotitalouksien tukeminen covid-19-kriisin yhteydessä), COM(2020) 169, 28.4.2020; lehdistötiedote ”ECB Banking Supervision provides further flexibility to banks in reaction to coronavirus” (EKP:n pankkivalvonta antaa pankeille lisäjoustoa koronaviruksen takia) ja siihen liittyviä kysymyksiä vastauksineen, 20.3.2020, https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200320~4cdbbcf466.en.html;

pankkivalvontakomitea on reagoinut covid-19-pandemiaan antamalla jonkin verran joustavuutta kansainvälisten standardien soveltamiseen.[17]

(5) On tärkeää, että luottolaitokset käyttävät pääomaansa siellä, missä sitä eniten tarvitaan, ja että unionin säännöstö helpottaa tätä kuitenkin varmistaen samalla, että laitokset toimivat varovaisesti. Voimassa oleviin sääntöihin sisältyvän joustavuuden lisäksi asetukseen (EU) N:o 575/2013 tehtävillä kohdennetuilla muutoksilla varmistettaisiin, että vakavaraisuussäännöstö toimii sujuvasti yhteen niiden monien erilaisten toimenpiteiden kanssa, joilla covid-19-hätätilanteeseen puututaan.

(6) Covid-19-pandemian aiheuttamat poikkeukselliset olosuhteet ja haasteiden ennennäkemätön suuruusluokka edellyttivät välittömiä toimia sen varmistamiseksi, että luottolaitoksilla on edellytykset tosiasiallisesti kanavoida varoja yrityksille ja kotitalouksille ja selviytyä covid-19-pandemian aiheuttamasta talouden häiriöstä.

(7) Takaukset, joita kansalliset hallitukset tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan neljännessä luvussa vahvistettujen luottoriskin vähentämissääntöjen nojalla luottosuojan tarjoajiksi hyväksytyt muut julkiset elimet antavat covid-19-pandemian yhteydessä, ovat riskinvähennysvaikutustensa osalta verrattavissa asetuksen (EU) N:o 575/2013 47 c artiklassa tarkoitettuihin virallisten vientiluottolaitosten myöntämiin takauksiin. Sen vuoksi on perusteltua yhdenmukaistaa kansallisten hallitusten tai muiden julkisten elinten takaamiin järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamista koskevat vähimmäisvaatimukset virallisten vientiluottolaitosten takaamiin järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamista koskevien vähimmäisvaatimuksien kanssa. Sen vuoksi takauksia ja vastatakauksia, jotka on annettu covid-19-pandemian yhteydessä valtiontukisääntöjä noudattaen, olisi kohdeltava samalla tavalla kuin virallisten vientiluottolaitosten antamia takauksia.

(8) Covid-19-pandemian yhteydessä on saatu näyttöä siitä, että mahdollisuus jättää väliaikaisesti tietyt keskuspankkisaamiset asetuksen (EU) N:o 575/2013, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2019/876, 429 a artiklassa säädetyn, luottolaitoksen vastuiden kokonaismäärän laskennan ulkopuolelle, voisi osoittautua välttämättömäksi kriisitilanteessa. Toimenpiteen vaikuttavuutta näyttää kuitenkin heikentävän se, että tällaiseen väliaikaiseen ulkopuolelle jättämiseen liittyvä kuittausmekanismi vähentää joustavuutta, mikä rajoittaisi luottolaitosten mahdollisuuksia lisätä keskuspankkisaamisia kriisitilanteessa. Tämä voisi viime kädessä johtaa siihen, että luottolaitos joutuisi vähentämään kotitalouksille ja yrityksille myönnettävien lainojen määrää. Jotta voidaan välttää kuittausmekanismiin liittyvät ei-toivotut seuraukset ja varmistaa kyseisen ulkopuolelle jättämisen teho mahdollisten tulevien häiriöiden ja kriisien kohdatessa, kuittausmekanismia olisi muutettava ennen kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta aletaan soveltaa unionin oikeuden mukaisesti 28 päivänä kesäkuuta 2021. Siihen asti, kunnes asetuksella (EU) 2019/876 käyttöön otettuja vähimmäisomavaraisuusasteen laskentaa

---

EPV:n ”Statement on the application of the prudential framework regarding Default, Forbearance and IFRS9 in light of COVID-19 measures” (lausunto maksukyvyttömyyttä, lainanhoitojoustoa ja IFRS 9:ää koskevan vakavaraisuussäännöstön soveltamisesta covid-19-toimenpiteiden valossa), 25.3.2020, https://eba.europa.eu/eba-provides-clarity-banks-consumers-application-prudential-framework-light-covid-19-measures.

[17] Ks. lehdistötiedote ”Basel Committee sets out additional measures to alleviate the impact of Covid-19” (Baselin komitea esittää lisätoimenpiteitä covid-19:n vaikutusten lieventämiseksi), 3.4.2020, https://www.bis.org/press/p200403.htm

koskevia muutettuja säännöksiä aletaan soveltaa, 429 a artiklaa olisi edelleen sovellettava komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/62[18] mukaisesti.

(9) Suuri osa unionissa toimivista luottolaitoksista on kuulunut 1 päivästä tammikuuta 2018 IFRS 9:n soveltamisalaan. Baselin pankkivalvontakomitean hyväksymien kansainvälisten standardien mukaisesti asetuksella (EU) 2017/2395 asetukseen (EU) N:o 575/2013 sisällytettiin siirtymäjärjestelyjä, joilla lievennetään IFRS 9:n mukaisesta odotettavissa olevien luottotappioiden kirjaamisesta mahdollisesti koituvaa merkittävää negatiivista vaikutusta laitosten ydinpääomaan (CET1).

(10) IFRS 9:n soveltaminen covid-19-pandemian aiheuttaman talouden laskusuhdanteen aikana voi johtaa odotettavissa olevia luottotappioita koskevien varausten äkilliseen merkittävään kasvuun, koska monien vastuiden osalta voidaan joutua laskemaan niiden voimassaoloaikana odotettavissa olevia tappioita. Baselin pankkivalvontakomitea sopi 3 päivänä huhtikuuta 2020, että IFRS 9:n vaikutuksen vaiheistamiseen tähtäävien siirtymäjärjestelyjen täytäntöönpanossa sallitaan enemmän joustoa. Jotta voidaan rajoittaa vakavaraisuuspääoman mahdollista volatiliteettia, jota voi esiintyä, jos covid-19-kriisi johtaa odotettavissa olevia luottotappioita koskevien varausten merkittävään kasvuun, on tarpeen jatkaa siirtymäjärjestelyjä myös unionin lainsäädännössä.

(11) Jotta voitaisiin lieventää mahdollista vaikutusta, joka odotettavissa olevia luottotappioita koskevien varausten äkillisellä kasvulla voi olla luottolaitosten kykyyn antaa luottoja asiakkaille silloin, kun sitä eniten tarvitaan, siirtymäjärjestelyjä olisi jatkettava kahdella vuodella, ja luottolaitosten olisi voitava lisätä ydinpääomaansa (CET1) kaikki vuosina 2020 ja 2021 kirjaamiensa uusien odotettavissa olevia luottotappioita koskevien varausten lisäykset, jotka eivät koske luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneita rahoitusvaroja. Tämä lievittäisi covid-19-kriisin vaikutusta luottolaitosten IFRS 9:n mukaisten varaustarpeiden mahdolliseen kasvuun samalla kun pidettäisiin voimassa siirtymäjärjestelyt, jotka koskevat ennen covid-19-pandemiaa todettuja odotettavissa olevia luottotappioita.

(12) Luottolaitokset, jotka ovat aiemmin päättäneet olla käyttämättä siirtymäjärjestelyjä, voivat kumota kyseisen päätöksen milloin tahansa siirtymäkauden aikana edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen antaa siihen ennakkosuostumuksen. Nyttemmin luottolaitoksilla on valvontaviranomaisen suostumuksella mahdollisuus päättää olla käyttämättä siirtymäjärjestelyjä.

(13) Keskuspankkien pääjohtajien ja valvontaviranomaisten johtajien ryhmä (GHOS) tarkisti maaliskuussa 2020 Basel-järjestelmän viimeisten elementtien toteutusaikataulua. Vaikka useimmat näistä elementeistä on vielä pantava täytäntöön unionin lainsäädännössä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus maailmanlaajuisille järjestelmän kannalta merkittäville laitoksille on jo pantu täytäntöön asetuksella (EU) 2019/876 tehdyillä muutoksilla. Sen vuoksi vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen soveltamispäivää olisi lykättävä yhdellä vuodella 1 päivään tammikuuta 2023, kuten kansainvälisesti on sovittu. Asetuksessa (EU) 2019/876 säädettyä soveltamispäivää olisi tarkistettava vastaavasti, jotta kansainvälisesti voidaan varmistaa unioniin sijoittautuneille ja unionin ulkopuolella toimiville luottolaitoksille tasapuoliset toimintaedellytykset. Jos

[18] Komission delegoitu asetus (EU) 2015/62, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 37–43)

vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen soveltamista lykätään, lykkäysaikana ei olisi seurauksia direktiivin 2013/36/EU 141 c artiklassa tarkoitetusta vaatimuksen täyttämättä jättämisestä eikä siihen liittyvää kyseisen direktiivin 141 b artiklassa säädettyä voitonjaon rajoittamista sovellettaisi.

(14) Kun otetaan huomioon luottolaitosten eläkeläisille tai vakituisessa työsuhteessa oleville työntekijöille velallisen eläkkeen tai palkan osan ehdoitta tapahtuvaa siirtoa vastaan myöntämiin lainoihin liittyvät takaukset, asetuksen (EU) N:o 575/2013 123 artiklaa on muutettu asetuksella (EU) 2019/876, jotta tällaisia lainoja voitaisiin kohdella suotuisammin. Tämän kohtelun soveltaminen covid-19-pandemian yhteydessä kannustaisi luottolaitoksia lisäämään luotonantoa työntekijöille ja eläkeläisille. Siksi on tarpeen aikaistaa kyseisen säännöksen soveltamispäivää, jotta luottolaitokset voivat soveltaa sitä jo covid-19-pandemian aikana.

(15) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 501 artiklan säännöksiä, jotka koskevat riskipainotettujen pk-yrityksiin liittyvien maksukykyisten vastuiden mukautusta (pk-yritysten tukikerroin), on muutettu asetuksella (EU) 2019/876. Kyseisellä asetuksella asetukseen (EU) N:o 575/2013 sisällytettiin 501 a artiklassa uusi luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten oikaisu, kun vastuut liittyvät yhteisöihin, jotka hallinnoivat tai rahoittavat sellaisia fyysisiä rakenteita tai tiloja, järjestelmiä ja verkostoja, jotka tarjoavat tai tukevat olennaisia julkisia palveluja (infrastruktuuritukikertoimet). Näiden tukikertoimien ansiosta tiettyjä pk-yrityksiin ja infrastruktuuriin liittyviä vastuita voidaan kohdella suotuisammin, joten niiden soveltaminen covid-19-pandemian yhteydessä kannustaisi luottolaitoksia lisäämään kipeästi kaivattua luotonantoa kyseisille yhteisöille. Siksi on tarpeen aikaistaa näiden kahden tukikertoimen soveltamispäivää, jotta luottolaitokset voivat soveltaa niitä jo covid-19-pandemian aikana.

(16) Tiettyjen ohjelmistohyödykkeiden vakavaraisuuskohtelua on muutettu asetuksella (EU) 2019/876, jotta voidaan tukea siirtymistä kohti digitalisoidumpaa pankkisektoria. Näiden muutosten soveltamista olisi aikaistettava, koska covid-19-pandemian torjumiseksi käyttöön otettujen julkisten toimenpiteiden seurauksena digitaalisten palvelujen käyttöönotto nopeutuu.

(17) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on luottolaitosten luotonantokapasiteetin ja covid-19-pandemiaan liittyvien tappioiden kattamismahdollisuuksien maksimointi samalla kun varmistetaan, että luottolaitosten häiriönsietokyky säilyy. Tämä tavoite voidaan laajuutensa ja vaikutustensa vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(18) Jotta covid-19-pandemian vaikutusten lieventämiseksi hyväksytyt poikkeukselliset tukitoimenpiteet olisivat siltä osin täysin toimivia, että ne parantaisivat pankkialan häiriönsietokykyä ja kannustaisivat luottolaitoksia jatkamaan luotonantoa, on tarpeen, että näiden toimenpiteiden lieventävä vaikutus näkyy välittömästi siinä, miten lakisääteiset pääomavaatimukset määritetään. Kun otetaan huomioon näiden vakavaraisuussäännöstöä koskevien mukautusten kiireellisyys, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(19) Asian kiireellisyyden vuoksi katsotaan olevan tarpeen poiketa Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen, Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimukseen liitetyssä, kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa tehdyssä pöytäkirjassa N:o 1 olevassa 4 artiklassa tarkoitetusta kahdeksan viikon määräajasta.

(20) Asetukset (EU) N:o 575/2013 ja (EU) 2019/876 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 575/2013 seuraavasti:

(1) Muutetaan 429 a artikla, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2019/876, seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohdan n alakohdan johdantolause seuraavasti:

”n) seuraavat laitoksen keskuspankkiin liittyvät vastuut 5 ja 6 kohdassa säädetyin edellytyksin:”;

(b) korvataan 7 kohdassa määritelmät ’EM_{LR}’ ja ’CB’ seuraavasti:

”EM_{LR} = 429 artiklan 4 kohdassa määritelty laitoksen vastuiden kokonaismäärä sinä päivänä, jona tämän artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu julkinen ilmoitus annetaan, mukaan lukien vastuut, jotka on jätetty ulkopuolelle tämän artiklan 1 kohdan n alakohdan mukaisesti; ja

CB = niiden laitoksen keskuspankkiin liittyvien vastuiden kokonaisarvo, jotka voidaan jättää ulkopuolelle 1 kohdan n alakohdan mukaisesti, sinä päivänä, jona 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu julkinen ilmoitus annetaan.”;

(2) Muutetaan 473 a artikla seuraavasti:

(a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) ensimmäisessä alakohdassa; korvataan johdantolause seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä 50 artiklassa säädetään, seuraavat voivat tämän artiklan 6 kohdassa ja 6 a kohdassa säädettyjen siirtymäkausien loppuun saakka sisällyttää ydinpääomaansa (CET1) tämän kohdan mukaisesti lasketun määrän:”;

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrä lasketaan seuraavien erien yhteismääränä:

(a) vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisia riskipainoja, seuraavalla kaavalla laskettava määrä (AB_{SA}):

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} - t_1) \times f_1 + (A_{4,SA} - t_2) \times f_2$$

jossa

$A_{2,SA}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu määrä;

$A_{4,SA}$ = 4 kohdan mukaisesti laskettu määrä 3 kohdan mukaisesti laskettujen määrien pohjalta;

f_1 = 6 kohdassa säädetty sovellettava kerroin;

f_2 = 6 a kohdassa säädetty sovellettava kerroin;

t_1 = määrän $A_{2,SA}$ verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu;

t_2 = määrän $A_{4,SA}$ verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu;

(b) vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja, seuraavalla kaavalla laskettava määrä (AB_{IRB}):

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} - t_1) \times f_1 + (A_{4,IRB} - t_2) \times f_2$$

jossa

$A_{2,IRB}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu määrä mukautettuna 5 kohdan a alakohdan mukaisesti;

$A_{4,IRB}$ = 4 kohdan mukaisesti laskettu määrä 3 kohdan mukaisesti laskettujen ja 5 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti mukautettujen määrien pohjalta;

f_1 = 6 kohdassa säädetty sovellettava kerroin;

f_2 = 6 a kohdassa säädetty sovellettava kerroin;

t_1 = määrän $A_{2,IRB}$ verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu;

t_2 = määrän $A_{4,IRB}$ verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu”;

(b) korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summa, pois lukien IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaava tappiota koskeva vähennyserä 1 päivänä tammikuuta 2020 tai IFRS 9:n ensimmäisenä soveltamispäivänä, sen mukaan, kumpi näistä on myöhempi.”;

(c) korvataan 5 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) laitosten on korvattava tämän artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summalla, jossa ei ole huomioitu IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavaa tappiota koskevaa vähennyserää 1 päivänä tammikuuta 2020 tai IFRS 9:n ensimmäisenä soveltamispäivänä, sen mukaan, kumpi näistä on myöhempi, ja josta on vähennetty samaisiin vastuisiin liittyvät 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti lasketut odotettavissa olevat tappiot.

Jos laskennan tulos on negatiivinen, laitoksen on asetettava tämän artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuksi määräksi nolla.”;

(d) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Laitosten on sovellettava 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrän AB_{SA} ja b alakohdassa tarkoitetun määrän AB_{IRB} laskennassa seuraavia kertoimia f_1:

(a) 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana 0,7;

(b) 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana 0,5;

(c) 1 päivän tammikuuta 2022 ja 31 päivän joulukuuta 2022 välisenä aikana 0,25;

(d) 1 päivän tammikuuta 2023 ja 31 päivän joulukuuta 2024 välisenä aikana 0.

Laitosten, joiden tilikausi alkaa myöhemmin kuin 1 päivänä tammikuuta 2020 mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2021, on muutettava ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetut päivämäärät vastaamaan omaa tilikauttaan, ilmoitettava muutetut päivämäärät toimivaltaiselle viranomaiselle ja julkistettava ne.

Laitosten, jotka alkavat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja tilinpäätösstandardeja 1 päivänä tammikuuta 2021 tai sen jälkeen, on sovellettava asianmukaisia kertoimia ensimmäisen alakohdan b–d alakohdan mukaisesti niin, että ne aloittavat kyseisten tilinpäätösstandardien ensimmäistä soveltamisvuotta vastaavasta kertoimesta.”;

(e) lisätään 6 a kohta seuraavasti:

”6 a. Laitosten on sovellettava 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrän AB_{SA} ja b alakohdassa tarkoitetun määrän AB_{IRB} laskennassa seuraavia kertoimia f_2:

(a) 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana 1;

(b) 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana 1;

(c) 1 päivän tammikuuta 2022 ja 31 päivän joulukuuta 2022 välisenä aikana 0,75;

(d) 1 päivän tammikuuta 2023 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana 0,5;

(e) 1 päivän tammikuuta 2024 ja 31 päivän joulukuuta 2024 välisenä aikana 0,25.

Laitosten, joiden tilikausi alkaa myöhemmin kuin 1 päivänä tammikuuta 2020 mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2021, on muutettava ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa tarkoitetut päivämäärät vastaamaan omaa tilikauttaan, ilmoitettava muutetut päivämäärät toimivaltaiselle viranomaiselle ja julkistettava ne.

Laitosten, jotka alkavat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja tilinpäätösstandardeja 1 päivänä tammikuuta 2021 tai sen jälkeen, on sovellettava asianmukaisia kertoimia ensimmäisen alakohdan b–e alakohdan mukaisesti niin, että ne aloittavat kyseisten tilinpäätösstandardien ensimmäistä soveltamisvuotta vastaavasta kertoimesta.”;

(f) muutetaan 7 kohta seuraavasti:

i) poistetaan b alakohta;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Kun tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädetyt vaatimukset lasketaan uudelleen ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa, 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun määrään AB_{SA} sovelletaan 100 prosentin riskipainoa.”;

(g) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Tämän artiklan 6 kohdassa ja 6 a kohdassa säädettyjen siirtymäkausien aikana laitosten, jotka ovat päättäneet soveltaa tässä artiklassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä, on julkistettava kahdeksannessa osassa vaadittujen tietojen lisäksi omien varojensa, ydinpääomansa (CET1) ja ensisijaisen pääomansa (T1) määrä sekä ydinpääoman (CET1) osuus, ensisijaisen pääoman (T1) osuus, kokonaispääomaosuus ja vähimmäisomavaraisuusaste, jotka niillä olisi, jos ne eivät olisi soveltaneet tätä artiklaa.”;

(h) muutetaan 9 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan toinen virke seuraavasti:

”Laitos voi siirtymäkauden aikana päättää kumota päätöksensä, mikäli se saa tähän etukäteisluvan toimivaltaiselta viranomaiselta.”;

ii) korvataan toisen alakohdan toinen ja kolmas virke seuraavasti:

”Tällöin laitoksen on asetettava 1 kohdassa tarkoitetut A_4 ja t_2 nollaksi. Laitos voi siirtymäkauden aikana päättää kumota päätöksensä, mikäli se saa tähän etukäteisluvan toimivaltaiselta viranomaiselta.”;

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Laitos, joka on päättänyt soveltaa tässä artiklassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä, voi päättää olla soveltamatta 2 kohtaa, jolloin se ilmoittaa päätöksestä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä. Tällöin laitoksen on asetettava 1 kohdassa tarkoitetut A_2 ja t_1 nollaksi. Laitos voi siirtymäkauden aikana päättää kumota päätöksensä, mikäli se saa tähän etukäteisluvan toimivaltaiselta viranomaiselta.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle vähintään kerran vuodessa siitä, miten niiden valvonnassa olevat laitokset soveltavat tätä artiklaa.”;

(3) lisätään artikla seuraavasti:

”500 a artikla
Covid-19-pandemiaan liittyvien julkisten takauksien väliaikainen kohtelu

Poiketen siitä, mitä 47 c artiklan 3 kohdassa säädetään, 47 c artiklan 4 kohdassa säädettyjä kertoimia sovelletaan [tämän muutosasetuksen voimaantulopäivä + 7 vuotta] asti myös siihen järjestämättömän vastuun osaan, jonka takaajana on 201 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja, jos takaus tai vastatakaus annetaan osana tukitoimenpiteitä, joilla lainanottajia autetaan covid-19-pandemian yhteydessä, tapauksen mukaan edellyttäen, että unionin valtiontukisääntöjä noudatetaan.

2 artikla
Asetuksen (EU) 2019/876 muuttaminen

Muutetaan asetuksen (EU) 2019/876 3 artikla seuraavasti:

(1) lisätään 3 a kohta seuraavasti:

”3 a. Seuraavia tämän asetuksen 1 artiklan kohtia sovelletaan [tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä]:

(a) 59 kohta siltä osin kuin on kyse asetuksen (EU) N:o 575/2013 123 artiklan säännöksistä, jotka koskevat luottolaitosten eläkkeensaajille tai työntekijöille myöntämien tiettyjen lainojen kohtelua;

(b) 133 alakohta siltä osin kuin on kyse asetuksen (EU) N:o 575/2013 501 artiklan säännöksistä, jotka koskevat riskipainotettujen pk-yrityksiin liittyvien maksukykyisten vastuiden mukautusta;

(c) 134 kohta siltä osin kuin on kyse asetuksen (EU) N:o 575/2013 501 a artiklassa säädetystä luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten oikaisusta, kun vastuut liittyvät yhteisöihin, jotka hallinnoivat tai rahoittavat sellaisia fyysisiä rakenteita tai tiloja, järjestelmiä ja verkostoja, jotka tarjoavat tai tukevat olennaisia julkisia palveluja.”;

(2) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Tämän asetuksen 1 artiklan 46 alakohdan b alakohtaa, siltä osin kuin on kyse asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa säädetystä uudesta G-SII-laitosten omia varoja koskevasta vaatimuksesta, sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2023.”;

(3) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Tämän asetuksen 1 artiklan 18 alakohtaa, siltä osin kuin on kyse asetuksen (EU) N:o 575/2013 36 artiklan 1 kohdan b alakohdasta, joka sisältää säännöksen poikkeuksesta varovaisesti arvostettujen ohjelmistohyödykkeiden vähentämiseen, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 36 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien voimaantulopäivästä.”.

3 artikla
Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Tätä asetusta sovelletaan [tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] 3 kohdassa säädettyä poikkeusta lukuun ottamatta.

3. Tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohtaa, joka koskee asetuksen (EU) N:o 575/2013, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2019/876, 429 a artiklan muuttamista tiettyjen keskuspankkivarantojen väliaikaiseen ulkopuolelle jättämiseen liittyvän kuittausmekanismin osalta, sovelletaan 28 päivästä kesäkuuta 2021.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*